

DUMA-ISTVÁN ANDRÁS VERSE

Elveszett fiaknak balladája

(Vizantea emlékére, ahol külföldön Olaszországtól Magyarorszáig és a faluban a munkáért halnak meg fiúk)

A keletről szentülésre
Indul útján ferdülésre
Fehér galamb a fény-felé
S két forrás az életvize

Indulnak felemelkedni
Úr Istenek teremteni
Tündér kertbe tiszta lelkek
Elvetet magot, emlékek

Vitéz kis fiatalságba
Fiuk életharc nyomára
Melynek kell a harcát vívni
Tündér kert nemzetet védni

Tündérek mely egyet áldnak
Életet a vízforrásnak
Félre teve másik jelet
Életben a fényi eget

Melyből ez kettőnek jele
Lenne ez földnek szentelve
Meg szentelve virágokkal
Megszabadult közragokkal

s-el mentek s-el mentek
fiatal fijaik kedves virágaik
világ részeire, mind a négy szegére
világkeresésre szikra fénygyűjtésre.

Vissza nem jövének üzenve térének
Anyaggal üzenve földben visszatérve
Mentek s emelkedtek egekből üzentek
Minden Szentanyának minden ház gazdának

Tündérek kertébe fonnyot kerítésben
Három szegletibe, Anyáknak lelkében
Se egyet választanak három szeg arcával
Nyomor árnyékával nyilak kanyarával

S eben Szent világba favágó láttában
Élt Sándor fiába és a világában
Élt a falu fia erdőnek a lombja
Mezőnek virága falu végső ága

Fehér halók fentről látták valóságot
Látták, hogy ott hagyták az utolsó ágot

Leszálltak a földre harcos halót véve
Anyagot engedve és a földben teve

Ezért minden reggel lehet éneket halni
Öreg tündéreket sírban siránkzoni
S –elmentek s –elmentek
Fiatal fiaink kedves virágain.

S anat vissza jönnek új forrást engednek
Tündérek kertibe Vizántje mélyében
Életet engedni mint vizet fergetni
S ha még lehet kénben lélegzetre bírni.

Duma-István András.